

чаръатъ заради Панула та
работа, и рече: Една чело-
вѣкъ є ѿстѣвъ ѿ Філіпъ
вжрзанъ,

15 За когото, като ѿ-
дохъ во Іерусалимъ, дадоха
ми жалва дохїерѣ Стѣй ста-
рбийшинъ тѣ, и искаха сѫдъ
на вржътъ нѣрш.

16 Но ѿзвѣмъ ѿговори хъ,
защо нѣматъ обычай Ри-
мляне тѣ да предаватъ нѣ-
кого чловѣка на смѣрть,
доклѣ нѣма ѿклевета мій
предъ лицѣ то си онъ а што-
то го клеветатъ, и доклѣ не
зѣме врѣме да дадѣ ѿвѣтъ
за согрѣшѣніе то си.

17 Каго се сокрѣха прѣчес
они тѣка, ѿзвѣ безъ да ѿ-
лагамъ врѣме, на оутреш-
ниятъ дѣнь седнахъ на сѫ-
дѣлище то, и заповѣдахъ
да доведатъ чловѣкатъ.

18 Но клеветници тѣ мѣ
като го ѿбыколи хъ, не ка-
заха ни Една вина такава
на вржътъ нѣго, каквато ѿзвѣ
мѣслехъ:

19 Но имаха съ нѣго нѣ-
кои прѣнѣла за своя та раз-
лична вѣра, и за нѣкого
Іисуса ѿмрѣлаго, за когото
говореше Пануелъ че є жицъ.

20 И понѣже ѿзвѣ не мѣлежъ
да се домышлимъ какво да
разсѫдимъ това прѣнїе, ре-
кохъ мѣ, ако цѣ да идѣ во
Іерусалимъ, и тѣмъ да се
сѫди за тѣа прѣнїя.

21 Но понѣже Пануелъ пои-
скѣ да го ѿстѣвимъ да се
сѫди на Кесаревашъ сѫдъ,
заповѣдахъ да го вѣрдатъ,
доклѣ да го прѣтимъ къ
Кесарю.

22 Я Іагріппа рече на Фі-
ста: щѣше ми се и мѣне да
чдемъ тогово чловѣка. Я
той мѣ рече: оутреши ще да
го чдешъ.

23 И на оутрешниятъ дѣнь
като дойде Іагріппа и Вер-
ніка съ голема гордость, и
влѣзоха въ сѫдѣлишна та
палата съ тѣсаженачални-
ци тѣ и со знамениты тѣ
мѣжъ градски, заповѣда
Фистъ и довѣдоха Панула.

24 И рече Фистъ: Іагріппо
царю, и вѣ сички тѣ мѣжи
които се намѣрвате тѣка
съ наїсъ, видите тогово, за
когото сичко то множество
Іудейско ми досаждаше и
во Іерусалимъ тѣка, и кри-
чеше, защо не трѣбва вече
да є живъ тօа.

25 Но ѿзвѣ като разумѣхъ
защо не є сториљъ нишо
достойно за смѣрть, и по-
нѣже той самъ воспомена
Севаста (Кесара), да това
ѿзвѣ намѣрихъ, благословно
да го прѣтимъ при нѣго.

26 За когото понѣже нѣ-
мамъ ишо извѣстно да
пишемъ на господарятъ
си: затова го и прикѣдохъ
предъ васъ, а найвече предъ